

DET EUROPÆISKE RÅDS RESOLUTION

om indførelse af en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union

Amsterdam, den 16. juni 1997

(97/C 236/03)

På grundlag af den enighed, der blev opnået på samlingerne i Firenze og Dublin, har Det Europæiske Råd i dag vedtaget følgende:

DER INDFØRES EN VALUTAKURSMEKANISME, NÅR TREDJE FASE AF DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION INDLEDES DEN 1. JANUAR 1999.

Når tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union indledes, efterfølges det europæiske monetære system af valutakursmekanismen som fastlagt i denne resolution. De operationelle procedurer vil blive fastlagt i en aftale mellem Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet.

Valutakursmekanismen relaterer valutaer i medlemsstater uden for euro-området til euroen. Euroen vil være centrum i den nye mekanisme. Mekanismen vil fungere inden for den fornødne ramme for de stabilitetsorienterede politikker i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som Den Økonomiske og Monetære Union er baseret på.

1. PRINCIPPER OG MÅLSÆTNINGER

1.1 Det er en forudsætning for vedvarende valutakursstabilitet, at der til stadighed er konvergens med hensyn til de fundamentale økonomiske forhold. Med henblik herpå skal alle medlemsstater i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union føre en disciplineret og ansvarlig monetær politik med det sigte at opretholde prisstabilitet. En forsvarlig finans- og strukturpolitik i alle medlemsstater er mindst lige så væsentlig en forudsætning for at opnå vedvarende valutakursstabilitet.

1.2 Stabile økonomiske forhold er en forudsætning for, at enhedsmarkedet kan fungere tilfredsstillende, og at investeringerne, væksten og beskæftigelsen kan øges,

og er derfor i alle medlemsstaters interesse. Enhedsmarkedet må ikke bringes i fare som følge af reale valutakursuligevægte eller for store nominelle valutakursfluktuationer mellem euroen og de øvrige EU-valutaer, som ville forstyrre handelsstrømmene mellem medlemsstaterne. Endvidere er hver medlemsstat i henhold til traktatens artikel 109 M forpligtet til at behandle sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Rådets overvågning af medlemsstaternes makroøkonomiske politik skal i henhold til traktatens artikel 103 bl.a. tilrettelægges med henblik på at undgå sådanne valutakursuligevægte eller -fluktuationer.

1.3 Valutakursmekanismen vil bidrage til at sikre, at medlemsstater uden for euro-området, der deltager i mekanismen, lægger deres politik an på stabilitet, vil skabe konvergens og vil dermed styrke deres bestræbelser på at indføre euroen. Mekanismen vil for disse medlemsstater udgøre et referencegrundlag for gennemførelsen af en forsvarlig økonomisk politik i almindelighed og monetær politik i særdeleshed. Mekanismen vil samtidig også medvirke til at beskytte disse og de medlemsstater, der indfører euroen, mod uberettiget pres på valutakursmarkederne. Valutakursmekanismen vil i sådanne tilfælde kunne bidrage til, at medlemsstater uden for euro-området, der deltager i mekanismen, når deres valutaer kommer under pres, kan kombinere passende politiktiltag, herunder renteindgreb, med koordineret intervention.

1.4 Mekanismen vil også bidrage til at sikre, at medlemsstater, der tilstræber at indføre euroen efter den 1. januar 1999, behandles på samme måde som de medlemsstater, der fra starten indførte euroen, for så vidt angår overholdelse af konvergenskriterierne.

1.5 Valutakursmekanismen vil fungere, uden at dette berører ECB's og de nationale centralbankers primære målsætning, der går ud på at opretholde prisstabilitet. Det bør sikres, at eventuelle justeringer af centralkurserne foretages så betids, at signifikante valutakursuligevægte undgås.

1.6 Det vil være frivilligt for medlemsstater uden for euro-området at deltage i valutakursmekanismen. Medlemsstater med dispensation må dog forventes at tiltræde mekanismen. En medlemsstat, der ikke fra starten deltager i valutakursmekanismen, kan deltage på et senere tidspunkt.

1.7 Valutakursmekanismen vil blive baseret på centralkurser i forhold til euroen. Standardudsvingsbåndet vil blive relativt bredt. Gennem en stabilitetsorienteret økonomisk og monetær politik, vil centralkurserne fortsat være fokus for de medlemsstater uden for euro-området, der deltager i mekanismen.

1.8 Der skal endvidere være tilstrækkelig fleksibilitet, således at der især kan ske tilpasning til de forskellige grader, hastigheder og strategier for så vidt angår økonomisk konvergens i de medlemsstater uden for euro-området, der tiltræder mekanismen. Samarbejdet om valutakurspolitikken kan udbygges yderligere, for eksempel ved at tillade snævrere valutakursrelationer mellem euroen og andre valutaer i valutakursmekanismen, hvor og i det omfang sådanne snævrere relationer er hensigtsmæssige i lyset af fremskridt i konvergensudviklingen. Sådanne snævrere

valutakursrelationer berører ikke, især ikke hvis det indebærer snævrere udsvingsbånd, fortolkningen af valutakurskriteriet i traktatens artikel 109 J.

2. HOVEDELEMENTER

2.1 Der vil blive fastsat en centralkurs over for euroen for valutaerne i hvert af de medlemsstater uden for euro-området, der deltager i valutakursmekanismen. Der vil blive fastsat et standardudsvingsbånd på plus/minus 15% i forhold til centralkurserne. Intervention ved udsvingsgrænserne vil i princippet være automatisk og ubegrænset med meget kortfristet finansiering. ECB og de andre deltagers centralbanker kan dog suspendere intervention, hvis intervention er i modstrid med deres primære målsætning. De skal, når de træffer beslutning herom, tage skyldigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder især til nødvendigheden af, at der opretholdes prisstabilitet, og at valutakursmekanismen fungerer på troværdig vis.

2.2 Således som det fremgår af den aftale om de operationelle procedurer for valutakursmekanismen, der forventes indgået mellem ECB og de nationale centralbanker, vil fleksibel anvendelse af rentesatser være en vigtig funktion ved mekanismen, og der vil være mulighed for at foretage koordineret intervention mellem udsvingsgrænserne.

2.3 Beslutningerne om centralkurserne og standardudsvingsbåndet træffes ved fælles overenskomst mellem ministrene fra euro-område-medlemsstaterne, ECB og ministrene og centralbankcheferne fra de medlemsstater uden for euro-området, der deltager i den nye mekanisme, efter en fælles procedure, som Europa-Kommissionen deltager i, og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Ministrene og centralbankcheferne fra de medlemsstater, der ikke deltager i valutakursmekanismen, deltager i proceduren, men har ikke stemmeret. Alle parter i den fælles overenskomst, herunder ECB, har ret til at indlede en fortrolig procedure med henblik på eventuel ændring af centralkurserne.

2.4 Der kan i hvert enkelt tilfælde efter anmodning fra en medlemsstat uden for euro-området fastlægges formelt aftalte udsvingsbånd, der er snævrere end standardudsvingsbåndet, og som i princippet understøttes af automatisk intervention og finansiering. En sådan beslutning om at indsnævre båndet vil blive truffet af ministrene fra euro-område-medlemsstater, ECB og ministeren og centralbankchefen fra den pågældende medlemsstat uden for euro-området efter en fælles procedure, som Europa-Kommissionen deltager i, og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Ministre og centralbankchefer fra de øvrige medlemsstater deltager i proceduren, men har ikke stemmeret.

2.5 Standardudsvingsbåndet og snævrere udsvingsbånd berører ikke fortolkningen af tredje led i traktatens artikel 109 J, stk. 1.

2.6 De nærmere bestemmelser om den meget kortfristede finansieringsmekanisme vil blive fastsat i overenskomsten mellem ECB og de nationale centralbanker, stort set på basis af de nuværende ordninger. Det Europæiske Monetære Institut (EMI) har udarbejdet et udkast til en aftale om bl.a. de operationelle procedurer, der følger af

nærværende resolution. EMI vil forelægge udkastet for ECB og centralbankerne i medlemsstaterne uden for euro-området på datoen for oprettelsen af ECB.
